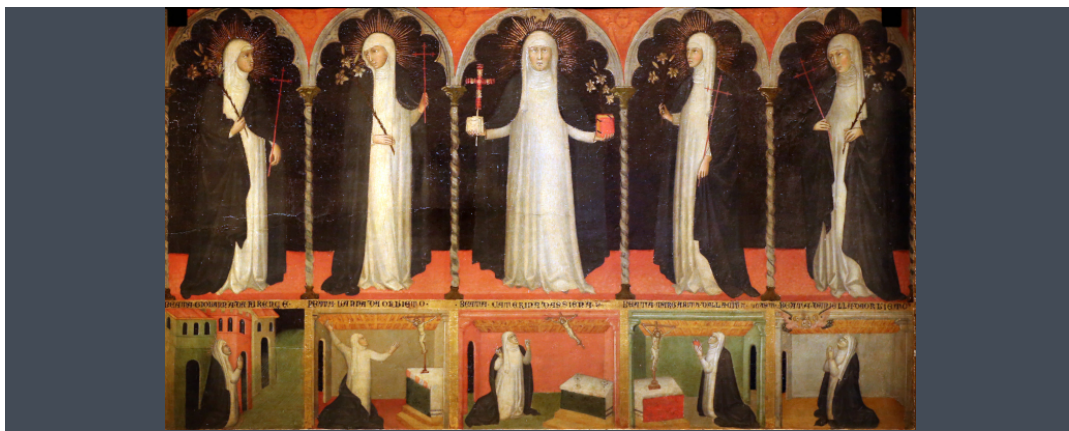

26/06/2026

Redescobrint la predicació femenina a l'Europa medieval i premoderna

Un treball vinculat a la Facultat de Filosofia i Lletres ha analitzat el rol de les dones predicadores a l'Europa medieval. S'ha compilat una bibliografia que demostra que aquestes dones tenien estratègies comunicatives pròpies, diferents de les dels seus homòlegs masculins, sovint els únics que contempla la historiografia tradicional. El treball vol ser un primer pas per als investigadors i investigadores que vulguin aprofundir en la predicació femenina i construir un marc internacional per a aquest objecte d'estudi.

Aquesta bibliografia vol obrir noves possibilitats d'estudi d'un àmbit germinal: la predicació femenina durant l'edat mitjana i la primera modernitat, és a dir, l'ús públic, oratori i performatiu de la paraula per part de determinades dones en aquests períodes. Malgrat els prejudicis heretats de la historiografia tradicional, és evident que a Europa no sols hi va haver predicadors, sinó també predicadores, la genealogia de les quals es pot traçar com a mínim des del segle XII. Aquestes no compartien les formes de predicació dels seus homòlegs masculins, simbolitzades per l'ús del púlpit com a lloc privilegiat del discurs davant de multituds, sinó que disposaven d'estratègies comunicatives pròpies. Tal com va assenyalar una de les estudioses fundadores d'aquest camp d'estudis, Gabriella Zarri, les dones també predicaven, però les seves opcions eren unes altres. Ella les sintetitza en la profecia (el discurs inspirat per la divinitat) i la *sacra conversazione* (l'oratòria de caràcter

educatiu que algunes abadesses practicaven a les seves comunitats). Així, per exemple, les alemanyes Hildegard von Bingen (1098–1179), Elisabeth von Schönau (1129–1164/5) o Mechthild von Hackeborn (1241–1298); la veneciana Chiara Bugni (1471–1514); la castellana Juana de la Cruz (1481–1534) o la lleidatana Isabel de Josa (1490–1564) formen part d'una tradició que va utilitzar la paraula viva per comunicar-se amb audiències diverses i influir-hi de maneres múltiples, cosa que no n'excloïa, ben al contrari, ho afavoria, la incidència política. Les prèdiques públiques d'aquestes religioses reunien auditoris variats, que podien incloure deixebles, lletrats, aristòcrates i autoritats religioses. Els seus discursos ens han arribat en col·leccions de sermons, llibres de revelacions, hagiografies i altres documents conservats en arxius i biblioteques, molts dels quals encara resten inèdits.

Aquest recull, compilat per quatre autors de quatre universitats diferents —Carolyn Muessig (University of Calgary), Patricia Stoop (Universiteit Antwerpen, Ruusbroec Institute), Edward Sutcliffe (University of Oxford, Lady Margaret Hall) i qui signa aquestes línies, Pablo Acosta-García (Universitat Autònoma de Barcelona)—, té el seu origen en el taller *Female Preachers in Premodern Europe*, organitzat per Carolyn Muessig al Calgary Institute for the Humanities, que ens va reunir de l'1 al 3 de maig de 2023. Té un marcat caràcter interdisciplinari, vol construir un marc internacional per al seu objecte d'estudi i constituir un primer pas per als investigadors i investigadores que vulguin aprofundir en el tema.

Pablo Acosta García

Departament d'Art i Musicologia
Facultat de Filosofia i Lletres
Universitat Autònoma de Barcelona

Referències

Muessig, C., Acosta-García, P., Stoop, P., & Sutcliffe, E. (2025). **Select Bibliography: Female Preaching in Premodern Europe.** *Medieval Sermon Studies*, 69/1, 1-12.
<https://doi.org/10.1080/13660691.2025.2586406>.

[View low-bandwidth version](#)